

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717206246
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8717206246.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Mareka Košča, v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: S. Č., V.. XX.XX.XXXX, O. XX, XXX XX Y., občan SR, právne zastúpenému JUDr. Petrom Baláškom, advokátom, Hviezdoslavova 48, 058 01 Poprad, o zaplatenie 4.845,16 eur s príslušenstvom, o odvolaní Prima banky Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 20Csp/99/2017-129 zo dňa 1.12.2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 20Csp/99/2017-153 zo dňa 7.2.2018, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 20Csp/99/2017-127 zo dňa 1.12.2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 20Csp/99/2017-153 zo dňa 7.2.2018 v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia mu vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V predmetnom spore súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom zo dňa 1.12.2017 v ktorom za žalobcu označil T. T., D..T., so sídlom P., L. X, IČO: XX XXX XXX a za žalovaného E. Y., V.. XX.X.XXXX, bytom K. XXX tak, že:

„Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3 071,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 2 958,85 eur od 10.5.2017 do zaplatenia formou pravidelných mesačných splátok po 50,- eur mesačne splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade neuhradenia jedinej splátky.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 7/10.“

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že:

2.1. Pri rozhodovaní vychádzal zo žalobného návrhu, ktorým sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým bude žalovaný zaviazaný povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 4.845,16 eur a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.958,85 eur od 10.5.2017 do zaplatenia a tiež náhrady trov konania. Pohľadávku si uplatnil na základe úverovej zmluvy č. 610 823 zo dňa 7.10.2013, ktorou sa žalobca T. T., D..T. a žalovaný dohodli na poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 3.000,- eur, pri dohodnutom úroku. Úver mal žalovaný splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 145,40 eur, celkovo v 24 mesačných splátkach. Žalovaný po vyčerpaní úveru porušil svoje zmluvné povinnosti a úver bol žalobcom k 26.5.2014 vyhlásený za splatný. Pohľadávka voči žalovanému ku dňu predčasného

zosplatnenia predstavovala sumu 3.071,71 eur bez bližšej špecifikácie. Požadovaná úhrada sumy 4.845,16 eur pozostáva z istiny vo výške 2.958,85 eur, úroku vo výške 125,63 eur, úroku z omeškania vo výške 1.740,68 eur a poplatkov vo výške 20,- eur. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č.l. 10) zo dňa 7.10.2013 vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur, ktorý mal splatiť 24 mesačnými splátkami po 145,40 eur. Úroková sadzba bola dohodnutá v sadzbe 14,24% ročne, úrok z omeškania 5,5 % ročne a RPMN v sadzbe 15,21 % ročne. Podľa oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (č.l. 23) zo dňa 5.5., k uvedenému dňu dlh žalovaného predstavoval sumu 3.071,71 eur a žalovaný bol vyzvaný na jednorazovú úhradu so súčasným upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky.

2.2. Predmetná pohľadávka bola ku dňu 24.6.2014 právnym predchodcom žalobcu zverená do mandátnej správy žalobcovi - EOS KSI Slovensko, s.r.o., pričom mandátna zmluva súdu predložená nebola a dlh žalovaného v uvedenom okamihu predstavoval sumu 3.137,50 eur.

2.3. Žalobca dňa 17.5.2017 vyzval žalovaného na úhradu sumy 4.777,60 eur, pričom neuhradený úver mal predstavovať sumu 2.958,85 eur a riadny úrok sumu 1.818,75 eur.

2.4. Aplikujúc ustanovenia § 53 ods. 6, § 54 ods. 2 a § 488 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi požadované zmluvné úroky, vypočítané po zosplatnení úveru a v tejto časti návrh zamietol. Vo zvyšku uplatneného nároku súd prvej inštancie návrhu žalobcu vyhovel a priznal mu nárok na nesplatenú časť istiny a príslušenstva do zosplatnenia úveru tiež ním uplatnené príslušenstvo vo forme úroku z omeškania v zákonnej výške, pričom v tomto rozsahu žalovaný navyše nárok žalobcu uznal. Pri rozhodovaní o splatnosti záväzku žalovaného prvoinštančný súd zohľadnil jeho súčasné príjmové možnosti a v zmysle § 231 a 232 ods. 4 CSP súd žalovanému povolil úhradu dlhu v splátkach po 50,- eur mesačne, ktoré súd považuje za primerané jeho príjmu a výške žalovaného záväzku.

2.5. K uplatnenému nároku na odplatné úroky, súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že tie by žalobcovi patrili v prípade, ak by bol zachovaný stav zákonnej domnienky, a teda trvanie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy za stavu, že veriteľ aj spotrebiteľ budú plniť podľa podmienok a v termínoch dohodnutých v zmluve. Keďže tento stav netrvá, je zrejme, že došlo k zmene záväzku, ktorá bola privodená omeškaním spotrebiteľa a súčasne predčasným zosplatnením úveru zo strany veriteľa. Zmena záväzku logicky prináša aj zmenu pomerov plnenia a aktivuje režim omeškania v spojení s využitím práva podľa a za podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K predčasnemu zosplatneniu záväzku spotrebiteľa došlo konaním veriteľa, a teda bol to veriteľ, ktorý v súvislosti so zmenou (obsahu) záväzku určil aj režim ďalšieho plnenia záväzku svojím jednostranným adresovaným právnym úkonom. Podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru vidí prvoinštančný súd v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť,

lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa, ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, s protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, nakoľko spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Kogentným určujúcim pravidlom je § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR, alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

2.6. Pokiaľ ide o priznané úroky z omeškania, súd prvej inštancie poukázal na to, že ak je dlžník v omeškani s plnením peňažného dlhu, veriteľ má právo požadovať od dlžníka popri peňažnom plnení aj úrok z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka, výška ktorého je určená podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

2.7. Napokon výrok o trovách konania odôvodnil aplikáciou § 255 ods. 2 CSP a v konaní úspešnejšiemu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 7/10.

3. Proti rozsudku v prevyšujúcej časti, v ktorej bola zamietnutá žaloba o zaplatenie 1.773,45 eur s príslušenstvom, podala v zákonnej lehote odvolanie Y. P. T., D..T., platným elektronickým podaním zo dňa 9.1.2018, ktorým navrhla zmenu rozsudku v napadnutom rozsahu tak, že odvolací súd návrhu vyhovie, resp. jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci. Odvolateľ si zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil v sume 214,65 eur.

4. V dôvodoch odvolania odvolateľ vyslovil s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlas. Poukázal na to, že v zmysle podanej žaloby si žalobca uplatnil nárok na sumu 4.845,16 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 2.958,85 eur, zmluvného úroku v sume 125,63 eur, poplatkov vo výške 20,- eur a úroku z omeškania vo výške 1.740,68 eur. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu je zrejmé, že (súd prvej inštancie) odvolateľovi nepriznal zmluvné úroky, ktoré však v zmysle vyššie uvedeného vyčíslenia predstavujú sumu 125,63 eur. Vo zvyšku mal súd žalobe vyhovieť. Nakoľko však predmetom žaloby bola suma 4.845,16 eur a bola priznaná len suma 3.071,71 eur, t.j. rozdiel je vo výške 1.773,45 eur, uvedené s rozhodnutím súdu nekorešponduje a matematicky nevychádza.

5. Odvolateľ sa v zásade nebráni nepriznaniu riadnych - zmluvných úrokov vyčíslených po zosplatnení úveru, avšak nakoľko mu nie je zrejmé, z čoho priznaná suma 3.071,71 eur pozostáva a ako k nej súd dospel, podáva odvolanie v celej časti zamietnutej žaloby. Nakoľko však z rozhodnutia súdu nie je zrejmé, prečo súd zamietol žalobu aj vo zvyšnej časti (mimo riadnych úrokov) a v odôvodnení rozsudku absentujú dôvody, prečo súd nepriznal vyčíslený úrok z omeškania, odvolateľ je toho názoru, že v danej časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie veci. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné zistiť, akými právnymi úvahami sa súd pri rozhodovaní riadil, a preto nie je možné voči rozsudku zo strany odvolateľa náležite skutkovo a právne argumentovať. Ak teda odvolateľ nevie voči rozsudku náležite skutkovo a právne argumentovať za účelom využitia opravného prostriedku, rozsudok je možné považovať za zmätočný a žalobcovi bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázal pri tom na judikát Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.9.2009, sp. zn. 6Sžo 6/2009, aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/139/2011 a 7Cdo/31/2011. Odvolateľ nevidí dôvod, aby mu neboli priznané úroky z omeškania z dlžnej sumy. Tak, ako súd uvádza v odôvodnení rozsudku, predčasným zosplatnením úveru síce veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, avšak práve z dôvodu, že žalovaný odvolateľovi nevrátil požičanú sumu hneď, nie je dôvod odvolateľovi nepriznať úrok z omeškania. Nárok

na úrok z omeškania vzniká veriteľovi priamo zo zákona a je zákonným dôsledkom omeškania dlžníka s úhradou dlžnej sumy, na ktorý veriteľovi vzniká nárok týmto okamihom, pričom zároveň zvyšuje snahu dlžníka o úhradu dlžnej sumy v čo najkratšom čase, keďže v prípade neúmerne dlhého časového obdobia s úhradou dlžnej sumy rastú aj úroky z omeškania. Z odôvodnenia rozsudku nepovažuje odvolateľ za zrejmé, prečo súd odvolateľovi nárok na vyčíslený úrok z omeškania nepriznal, preto nie je možné v danej časti relevantným spôsobom argumentovať. Odvolateľ pre úplnosť uvádza, že úrok z omeškania, ktorý priznal súd vo výške 5% ročne z istiny odo dňa 10.5.2017 do zaplatenia, je úrok z omeškania z istiny odo dňa nasledujúceho po vyčíslení sumy ku dňu 9.5.2017. Ku dňu 9.5.2017 má však odvolateľ rovnako nárok na úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v sume 1.740,68 eur, avšak odvolateľovi nebol priznaný.

6. Opravným uznesením zo dňa 7.2.2018 č.k. 20Csp/99/2017-153 súd prvej inštancie postupom podľa § 224 v spojení s § 234 CSP opravil označenie žalovaného a predmetu konania v záhlaví rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 20Csp/99/2017-129 zo dňa 1.12.2017, zároveň uznesenia Okresného súdu Poprad č.k. 20Csp/99/2017-147 zo dňa 24.1.2018 a uznesenia č.k. 20Csp/99/2017-148 zo dňa 24.1.2018 tak, že označenie žalovaného a predmetu konania správne znie: „S. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., O. XX“ a „v konaní o zaplatenie 4.845,16 eur s prísl.“

7. Po predložení predmetnej veci dňa 16.4.2018 Krajskému súdu v Prešove na odvolacie konanie o odvolaní Y. P. T., D..T.. proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd uznesením č.k. 14Co/9/2018-163 zo dňa 17.4.2018, ako predčasne predloženú, vrátil vec súdu prvej inštancie na odstránenie prekážok odvolacieho konania. Prihliadajúc na vady konania pred súdom prvej inštancie odvolací súd poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie mal pre účely konania vo veci zabezpečené potvrdenie o vykonaní výmazu obchodnej spoločnosti T. T., D..T.. (žalobu podávajúceho subjektu) s tým, že táto spoločnosť bola vymazaná z Obchodného registra dňom 1.8.2017. Napriek tomu z obsahu spisu nevyplyvajú úkony súdu, z ktorých by vyplynulo, ako sa s touto situáciou procesne vypořiadal, a to aj napriek tomu, že na to zástupca žalovaného na pojednávaní 1.12.2017 upozornil. Tento nedostatok v procesnom postupe súdu prvej inštancie (neaplikácia ustanovenia § 64 CSP) zakladá dôvod na kasačné rozhodnutie odvolacieho súdu v odvolaní napadnutom rozsahu. Ďalej, ak súd prvej inštancie predložil vec odvolaciemu súdu pred doručením rozsudku zástupcovi žalovaného a pred realizáciou úkonov daných aplikáciou ustanovenia § 373 až 375 CSP, predložil vec odvolaciemu súdu predčasne.

8. Po vrátení veci odvolacím súdom, súd prvej inštancie uznesením zo dňa 21.5.2018 rozhodol podľa § 64 CSP o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom zaniknutého žalobcu, ktorým je Y. P. T., D..T.., X. XX, XXX XX Ž., S.: XXXXXXXX.

9. Následne z hľadiska času, sa písomným podaním zo dňa 30.5.2018 k odvolaniu žalobcu vyjadril žalovaný, ktorý navrhol potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v jeho odvolaní napadnutej časti, považujúc ho za vecne správny. K dôvodom odvolania uviedol, že ak nastal stav, za ktorého spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Súd by takýto stav, podľa žalovaného, nemal dopustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V protiprávnom stave patria zmluvných stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

10. Elektronickým podaním dňa 15.8.2018 oznámil súdu prvej inštancie žalobca Y. P. T., D..T.. postúpenie predmetnej pohľadávky voči žalovanému postupníkovi EOS KSI, s.r.o., IČO: 35 724 803 na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.6.2018. Navrhol, aby súd v zmysle § 80 ods. 1 CSP pripustil zmenu účastníkov, s čím spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. vyslovila súhlas.

11. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 7.11.2018 vyhovel návrhu na zmenu subjektu na strane žalobcu v zmysle uvedeného návrhu, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 6.12.2018.

12. Krajský súd v Prešove, po opätovnom mu predložení veci dňa 31.1.2019, ako súd odvolací (§ 34 CSP zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok účinný od 1.7.2016 - ďalej len „CSP“) prejednal

napadnuté rozhodnutie, podané odvolanie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad daných aplikáciou ustanovenia § 378 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že konanie, napokon i rozhodnutie, je postihnuté vadou, na ktorú odvolací súd prihliadne, aj keď nebola v odvolacom konaní uplatnená (§ 380 ods. 2 CSP). Relevantnou je však zásada vyplývajúca z ust. § 379 CSP o viazanosti rozsahom podaného odvolania. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie o vyhovení žalobe v časti žalobného návrhu nebol napadnutý odvolaním, preto prieskumná právomoc odvolacieho súdu sa naň nevzťahuje. V odvolaní napadnutej časti pre ďalej uvedené vady nebola iná možnosť len rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť. Odvolací súd sa však musel vyporiadať najskôr aj s otázkou oprávnenia odvolateľa podať odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie. Napriek tomu, že súd prvej inštancie nereagoval na procesnú situáciu danú tým, že pôvodný žalobca T. T., D..T.. zanikol výmazom z Obchodného registra ku dňu 1.8.2017, a tým pádom tento subjekt stratil spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania, jeho právnym nástupcom je Y. P. T., D..T... Hoci súd prvej inštancie teda pred rozhodnutím vo veci samej na pojednávaní 1.12.2017 nekonal ešte s týmto právnym nástupcom, tento právny nástupca vyplýva z písomností, ktoré sú obsahom tohto spisu a ak subjekt zanikol s označeným právnym nástupcom, odvolací súd dospel k záveru, že tomuto nástupcovi svedčí aj oprávnenie podať odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie.

13. Podľa § 161 ods. 1, 2 CSP, upravujúceho skúmanie procesných podmienok, ak tento zákon (Civilný sporový poriadok) neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

15. Podľa § 68 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z Obchodného registra.

16. Podľa § 110 ods. 1 veta prvá CSP, ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

17. Podľa § 220 CSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia.

18. Ako už v predchádzajúcom svojom rozhodnutí zo dňa 17.4.2018 odvolací súd konštatoval, súd prvej inštancie vyhlásil na verejnom pojednávaní dňa 1.12.2017 rozsudok, pričom konal v danom prípade ešte so žalobcom - obchodnou spoločnosťou Sberbank Slovensko, a.s., Bratislava, IČO: 17 321 123, zaniknutou výmazom z Obchodného registra vedeného Okresným súdom Bratislava I, dňom 1.8.2017 a ktorej právnym nástupcom sa podľa tohto istého výpisu stala spoločnosť - Y. P. T., D..T., X. Č..XX, XXX XX Ž., S.: XX XXX XXX. Táto skutočnosť mohla byť súdu zrejma už z podaní žalobcu zo dňa 30.10.2017 (č.l. 50, resp. 73), zo dňa 29.11.2017 (č.l. 93) a vyplýva aj z vyjadrenia žalovaného na predmetnom pojednávaní. Súd prvej inštancie bez vysporiadania sa s danou procesnou situáciou postupom podľa § 64 CSP označil i v písomnom vyhotovení rozsudku vo veci samej pôvodného žalobcu - T. T., D..T., doručiac predmetný rozsudok tomuto žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu. Navyše ako žalovaného v predmetnom spore označil odlišnú fyzickú osobu než je žalobcom v žalobnom návrhu označený žalovaný, ktorý je v predmetnom súdnom konaní právne zastúpený advokátom na základe splnomocnenia zo dňa 3.11.2017. Uvedenú zrejmu nesprávnosť v označení žalovaného súd prvej inštancie opravil uznesením zo dňa 7.2.2018.

19. V danom prípade ide o takú vadu konania pred súdom prvej inštancie, na ktorú odvolací súd musel prihliadnuť z úradnej povinnosti, keďže mala za následok nesprávny procesný postup a rozhodnutie vo veci. Nič na tom už nemení ani tá skutočnosť, že tak ako je už vyššie uvedené, súd prvej inštancie sa pokúsil po svojom rozhodnutí zjednať nápravu vydaním uznesenia z 21.5.2018 č.k. 20Csp/99/2017-169. Pre rozhodnutie súdu prvej inštancie bol v zmysle ustanovenia § 217 ods. 1 CSP rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ak súd prvej inštancie napriek zániku právnej subjektivity pôvodného žalobcu konal a

rozhodol vo vzťahu k tomuto subjektu, ide o rozhodnutie procesne vadné, a preto neostala odvolaciemu súdu v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP iná možnosť len v odvolaní napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

21. V zmysle cit. ust. § 391 ods. 3 CSP odvolací súd konštatuje, že pri uplatnených odvolacích námietkach odvolateľa bude relevantným v ďalšom konaní, aby predovšetkým žalobca s prihliadnutím na jeho žalobný návrh, obsah vyhovujúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením, vo vzťahu k vyhovujúcej časti žalobného návrhu konkretizoval skutkovou argumentáciou (opierajúcou sa o reálne skutočnosti a príslušné dôkazy), čo má byť predmetom rozhodnutia súdu v ďalšom konaní. Je na žalobcovi, aby súdu ozrejmil príslušným skutkovým zdôvodnením (a jednoznačnou špecifikáciou), čo má byť zostatkom uplatňovanej sumy na istine a na sume, ktorá by mala byť podľa jeho žalobného návrhu pojatá do ním kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 1.740,68 eur, riadneho úroku vo výške 125,63 eur, či neuhradených poplatkov vo výške 20,- eur. Tak, ako je uvedené vyššie, odvolateľ v podanom odvolaní síce tvrdí nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v tom, že nie je zrejmé, ako súd dospel k sume 3.071,71 eur, ale javí sa byť vysoko pravdepodobným, že k takémuto výpočtu dospel súd prvej inštancie práve v reakcii na podanie žalobcu, ktoré je obsahom spisu zo dňa 29.11.2017 (č.l. 93 spisu), kde žalobca vysvetlil, akým postupom dospel k sume 3.071,71 eur. Pozornosti odvolacieho súdu neušlo ani to, že pôvodný žalobca vysvetľoval súdu, akým spôsobom dospel k výpočtu skapitalizovanej sumy 1.740,68 eur uplatňovanej žalobným návrhom s tým, že podľa písomného podania doručeného súdu prvej inštancie 30.10.2017 mal žalobca k tejto pohľadávke dospieť s tým, že malo ísť o skapitalizovanú časť úrokov a úrokov z omeškania, ktoré by v súhrnnej výške mali predstavovať 19,24 % ročne. Ak by sa malo vychádzať zo zmluvy o úvere, konkrétne z čl. 7 ods. 1 písm. j), ods. 2 (č.l. 10 a nasl. spisu), tak mohlo by sa zdať, že žalobca spočítal úrokovú sadzbu na úrokoch z úveru 14,24 % ročne s úrokom z omeškania 5 % ročne a vypočítal potom súhrne úrok na sumu 1.740,68 eur. Takáto argumentácia však nesvedčí obsahu odvolateľovho odvolania, v ktorom poukazuje odvolateľ na to, že sa v zásade nebráni nepriznaniu riadnych zmluvných úrokov vyčíslených po zosplatnení úveru. Obsah podaní pred súdom prvej inštancie však naznačuje tomu, že žalobca na zmluvných úrokoch predsa len uplatňuje pohľadávku. Bude teda na ňom, aby súdu prvej inštancie presne a určite špecifikáciou toho, čo má byť predmetom konania po predchádzajúcom rozhodnutí, uviedol každú jednotlivú položku tak, aby bolo zrejmé, čo je predmetom konania. Aj v zmysle ustanovenia § 150 ods. 2 CSP je dôvodným žalobcu na takéto doplnenie jeho skutkových tvrdení vyzvať. V klasickom sporovom konaní totiž súd nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa ale v pozícii arbitra, ktorý zisťuje skutkový stav len z komponentov, ktoré do konania dodali sporové strany. Úlohou súdu nie je teda aktívne vyhľadávať skutkové zistenia a snažiť sa o poznanie „objektívnej“, či „materiálnej“ pravdy, ale zistiť skutkový stav v miere primeranej procesnej aktivite sporových strán. Až po takomto upresnení toho, čo je zostávajúcim predmetom konania po predchádzajúcom čiastočnom právoplatnom rozhodnutí o žalobnom návrhu, bude možné vo veci vecne správne aj s príslušným právnym posúdením zostávajúce nároky uplatňované žalobcom vyhodnotiť a správne aj v zostatku žalobného návrhu rozhodnúť.

22. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

23. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

24. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP, § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).